

Protože v sobotu dostali ohaříci krapítek do těla a doma byli krásně cípnutý - a to tak, že mohli bivakovat v kůchni po dohledem pospolu i přes to, že to byl 17.den Talihárání - zvolili jsme pro neděli volnější program. Půjdeme polema do Sobína. Docentka Talířová se stejně musí naučit správnému chování v restauračních zařízeních a hospůdka Na Hrázi je k tomu jako stvořená. Neb čoklidi jsou tam vítaní hosté.</p>

Vzali jsme stopovačku, postroj, balonky, asi tunu odměn a šlo se. Rumíček si venku docentky Talířové veskrze nevšímá i nadále, takže tohle bylo v pohodě. Já si vzala Talinku v aleji za dálnicí, abychom se zasejč trošku učily vnímat i když jí okolí dává milion lákavějších podnětů. A Rumíček šel s páníčkem čutat žužlobalonek. Vyzkoušela jsem si i to, jak by se dalo s Talířovou běhat a kupodivu to docela šlo. Leč teda bylo liduprázdno, psoprázdno, zvěřeprázdno :-), ale jo, když pokřikuju "Demedemedeme" vydrží i chvilku běžet bez toho, že by se zastavovala u každé myší díry. Myší díry podél cesty jsme si taky procvičovaly a po trochu překvapivé pauze na koupání, kdy můj záměr byl, že se Taly půjde napít a její záměr byl, že bude plavat, což také učinila, došlo na hru s balonkama, kdy mi s páníčkem ukázali, jak pěkně Talinka s balonkem válí a že už pro ni balonek znamená poměrně dost. Což dokázala i hlasitým vyštěkáváním ve chvílích, kdy je odpočítáváno Třiii-dvaaa-jednáá! Občas se páníček přepočítá a hodí dál, než umožňuje stopka a pak musí sakra makat, aby Talírce stačil. V jednu chvíli mu to úplně nevyšlo a ona se mu vytrhla. Kupodivu jsme ji pak nemuseli nahánět dva dny kdesi v porostu a mohlo se pokračovat dál. Na louce za Hostíkem jsme si chvilku hráli s balonkama všichni a pak už se mazalo do hospůdky. Páníček mi udělal další radost, protože sám od sebe se s Talinkou zastavil na kládách (tak jak jsem to tam vždycky s našima psama dělávám, aby to nebylo jen o pobíhání, ale taky trochu tělocviku, si užít), aby tam Talinka mohla dělat gymnastku. Což ne vždy vyšlo a tak jsem byla svědkem zajímavého gymnastického prvku, který flekatice na kládě předvedla. Nebyla to pravda hvjéезда, jako vystřihla kdysi Bubinka u Sv. Jána, ale taky to bylo zajímavé. Něco jako paragraf vystřelený do prostoru. Páníček si trochu poplakal. Škodolibec jeden. :-). Pak už jsme valili do hospůdky, kde měla Talinka tak trochu problémy s tím, aby byla na místě a nesápala se tu do prostoru, tu na páníčkův klín. Žužlokost totiž zpracovali s Rumíčkem ve velmi krátkém čase a udržet ji pak v klidu vyžadovalo značné úsilí. A když už se to podařilo a svalila se na improvizovaný pelíšek, tak od vedlejšího stolu začla hystericky štěkat nějaká čibaba. Ku Talířový cti nutno podotknouti, že ona v odpověď teda taky blafla, ale pak už dala na naše doporučení "Neřeš to!". Po dobu našeho oběda

byla naopak hezky v klidu a neprudila. Rumíček byl velevzorný hošíček, který by zasloužil řád Zlatého psa! Cesta zpátky už bohužel tak pohodová nebyla. Šli jsme zkratkou, přes pole a tam - nevím proč, nevím co to způsobuje, že zrovna tam?? - zas Talířová vyváděla a nebylo s ní rozumnýho pořízení a zas z ní bylo divý zvíře. Domů jsme tím pádem přišly obě zničený, protože to byl po dlouhé době propad do minulosti. Takže jsem si řekla, že tohle bude místo, kde budeme muset trénovat. Bylo ale vidět i dneska ráno při venčení, že se v ní zas probudil kus toho dřívějšího psa. Začátek procházky byl fajn, uprostřed jsme zas byly v minulosti a na závěr to zase bylo prima. Tak uvidíme jak velkou roli v tom hraje její hárání, protože je jasné, že to ji ovlivňuje. Ale je pravda, že teď v neděli to bylo poprvé v tom negativním směru. No počítám, že máme před sebou ještě tak pět, šest?? dní kdy to bude to nejhorší a pak už by se to mohlo pomalu obracet do lepšího. Jsme za půlkou, to už přežijem. ....doufám :-D.